

Duidelijkheid, eensgezindheid en ondersteuning

Wat vrijwilligers verwachten van het ACW-congres

Katrien Vandevvegaete (redacteur *Visie*)

Zoals het een beweging betaamt die op vrijwilligers draait, krijgen zij het laatste woord. Wanneer vinden ze het ACW-congres geslaagd? Wat zijn hun verwachtingen ten aanzien van het congres, ja zelfs ten aanzien van het ACW. Duidelijkheid, eensgezindheid en ondersteuning zijn de sleutelwoorden.

Peter Michiels woont in Laken, hartje Brussel, en is voorzitter van CM-Brussel. Daarnaast vertegenwoordigt hij de Brusselse Vlamingen in de raad van bestuur en het dagelijks bureau van de Sint-Michielsbond. De relatie tussen ACW en politiek ligt hem na aan het hart. Niet te verwonderen, hij werkte achttien jaar op de ministeriële kabinetten van Dehaene, Chabert, Van den Brande en Smet. "Ik heb toen meermaals de meerwaarde ervaren van een impliciete band van het ACW met de politiek. Je kunt als beweging je aandachtspunten meegeven om ze gerealiseerd te krijgen. De nauwe contacten leiden tot interessante gedachtewisselingen, die dan weer resulteren in beleidsdaden. Maar zo denk ik erover. Het ACW-congres moet de richting aangeven voor de komende jaren." Peter is als vrijwilliger ook actief bij een thuisopvangdienst in de Brusselse Marollen. "In Brussel is er niet zo veel Nederlandstalig middenveld. En dus zie je vaak dezelfde mensen terugkomen in de verenigingen. Op die manier werk je automatisch nauw samen met andere organisaties. En dat loont." Wanneer zal het ACW-congres geslaagd zijn

voor Peter Michiels? "Ik hoop dat het congres erin slaagt een zo ruim mogelijk gedragen consensus tot stand te brengen. Als de neuzen de komende jaren maar in dezelfde richting wijzen."

Een pleidooi voor duidelijkheid klinkt zeer sterk bij Rudy Pevenage, voorzitter van het ACV-verbond Aalst-Oudenaarde. "In vergelijking met het ACV gebruikt het ACW wollige taal, zonder duidelijke standpunten in te nemen. Neem het voorbeeld van ACW en politiek. De leden weten niet meer welk standpunt het ACW inneemt. Welke richting het ACW ook uitgaat, ik zal me daarmee verzoenen, maar laat het *duidelijk* zijn."

Rudy is ook lid van het dagelijks bestuur van ACW-Aalst. "We moeten de beweging samen met de deelorganisaties uitbouwen. Je ziet in alle afdelingen hetzelfde fenomeen: het aantal leden daalt. Met alle gevolgen van dien. We vissen in dezelfde vijver naar dezelfde mensen. Bestaan er wonderremedies om die trend om te buigen? Ik hoop dat het congres de oplossingen kan aanreiken. En als ze niet bestaan, zég dat dan ook."

Politiek interesseert Marianne Latrue niet. Zij is voorzitter van KAV-Menen centrum, lid van de regiostuurgroep en zetelt in de raad van bestuur van KAV. "Ik vind het belangrijk dat ik naar activiteiten van het ACW ga. Het

is goed elkaar te leren kennen, met elkaar om te gaan. Pas dan kun je ook zeggen wat je verlangt van het ACW. De samenwerking versterken, da's mijn hoop voor het congres. Plaatselijk zorgt het ACW bijvoorbeeld voor onze kopieën. Een kleine hulp, maar het betekent voor ons wel dat het KAV-werk draaglijk wordt. Het ACW moet dus de deelorganisaties steunen, dat is voor mij het belangrijkste.

De christelijke arbeidersbeweging draait op vrijwilligers, maar die hebben ondersteuning nodig. Het ACW moet geen aparte organisaties oprichten, maar steunen wat er al loopt. We moeten elkaars leden niet afsnoepen wanneer je voor elk lid moet vechten."

Het congres zal voor Marianne geslaagd zijn als iedereen tevreden is met het resultaat. "Het is een utopie te denken dat je met alle vragen en verwachtingen die leven rekening kunt houden. Maar toch hoop ik dat er niet te veel tegenstrijdigheden zijn."

Ik ontmoette **Julien Diddens**, ACW-voorzitter van Duffel, voor het eerst op het discussieforum van oktober 2003 in Mechelen. Hij maakte een onuitwisbare indruk door zijn gedrevenheid en het 'vechten voor de goede

zaak'. Julien maakte de voorbereiding van het congres van zeer nabij mee, vooral de politieke werking ligt hem na aan het hart. Hij kijkt met niet te hoog gespannen verwachtingen naar het congresgebeuren. "Ik vrees dat er geen duidelijkheid zal zijn over de politieke strategie. Je voelt dat er verschillende houdingen zijn tegenover de politiek. Jammer om te moeten vaststellen. Je hebt lokaal sterke afdelingen en andere die al blij zijn dat ze enkele activiteiten kunnen organiseren. En dan heb je nog de verschillen tussen de deelorganisaties, die vanuit concrete dossiers werken. Geen wonder dat hun mening over ACW en politiek verschilt. Er is veel moeite gedaan om daartussen de grootste gemene deler te vinden. Maar daardoor blijft het geheel wel mistig en wollig. En het congres zal dat niet oplossen. Ik hoop alleen dat de moed aanwezig zal zijn om voor onze standpunten en keuzen uit te komen.

Maar voor mij staat of valt het congres niet met het politieke standpunt. Het bewegingswerk, de vorming van vrijwilligers en leden, dat is voor mij cruciaal. Ik vind het dan ook jammer dat het idee van een '*bewegingsknack*' (één tijdschrift voor de hele beweging in plaats van de verschillende bladen van de deelorganisaties) afgevoerd is."